

Józef Borzyszkowski

Jan Ejankowski (1929-2015) :
kociewsko-pomorski Stolem,
dokumentalista, m.in. promotor
kultu Matki Bożej Piaseckiej Królowej
Pomorza i twórca tamtejszego
Muzeum

Acta Cassubiana 18, 437-444

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Józef Borzyszkowski

JAN EJANKOWSKI (1929–2015)
– kociewsko-pomorski Stolem,
dokumentalista, m.in. promotor kultu
Matki Bożej Piaseckiej Królowej Pomorza
i twórca tamtejszego Muzeum

Postać i dokonania Jana Ejankowskiego – nauczyciela i społecznika, regionalisty, Kociewiaka i Pomorzanina, Polaka i Europejczyka, mocno wpisane zostały w pamięć kilku pokoleń współczesnych mieszkańców kraju i w nasze dzieje, utrwalone na kartach niejednej książki. Poprzez swe życie i dzieła szczególnie mocno związał się z prastarym Piasecznem – sanktuarium Matki Bożej Piaseckiej, Królowej Pomorza. Współpracując z wieloletnim kustoszem, ks. prał. Kazimierzem Myszkowskim, promował przez dziesięciolecia jej kult oraz dzieje i organicznikowskie tradycje Piaseczna i Kociewia w regionie i poza jego granicami. Świadectwem tej działalności są poświęcone Piasecznu i ks. Kazimierzowi Myszkowskiemu głównie jubileuszowe publikacje autorstwa J. Ejankowskiego. Przywołać można i wypada na zasadzie przykładu dwie: 1° *Kult Matki Bożej Piaseckiej na Pomorzu, a szczególnie na Kociewiu*, Piaseczno 2005 i 2° *Sanktuarium Maryjne w Piasecznie w latach 1967–2007*, Piaseczno 2008, dokumentujące dzieje parafii i dokonania ks. dr. Kazimierza Myszkowskiego, jako jej proboszcza, od końca grudnia 2006 roku seniora, powszechnie szanowanego emeryta.

Najnowsza, ostatnia z kilkunastu publikowanych za życia, praca J. Ejankowskiego, to wydana niejako własnym sumptem – staraniem – w sztywnej oprawie na kredowym papierze monografia – swoista kolorowa kronika – pt. *Dwudziestolecie Przeglądu Kociewskich Zespołów Folklorystycznych ku czci Władczyni Kociewia w Piasecznie (1994–2013)*, [Nicponia] 2015.

Z ogromną wdzięcznością wspominam i wspominać będę postać i dorobek Drëcha Jana, jednego z najwybitniejszych synów bratniego dla Kaszubów regionu i Stolema wśród działaczy kociewskich, bezgranicznie oddanego swojej pracy nauczycielskiej i działalności społecznej na rzecz dobra wspólnego

– szkoły, kolejnych wsi, w których pracował, samego Piaseczna i całego Kociewia. Trwałym pomnikiem – stołowym dokonaniem jego twórczego życia jest Dom Kultury im. Juliusza Kraziewicza w Piasecznie – siedziba Oddziału Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie, otwartego w 1977 roku. W kontekście funkcjonowania tegoż muzeum i sanktuarium w Piasecznie J. Ejankowski zainicjował i był *spiritus movens* przywołanego dorocznego Przeglądu Kociewskich Zespołów Folklorystycznych.

Będąc nie tylko działaczem, ale i dokumentalistą oraz historykiem regionalnych dziejów, Jan Ejankowski na kartach czasopism i innych wydawnictw przypominał współczesnym wybitne postacie z przeszłości Kociewia – od Juliusza Kraziewicza (1829–1895) – twórcy pierwszego Kółka Rolniczego na Pomorzu i w skali ogółu ziem polskich zaczynając, a na ofiarach krwawej kociewskiej jesieni 1939 roku nie kończąc.

Warto i trzeba pamiętać, że za sprawą Jana Ejankowskiego skarbnicą wiedzy są kroniki szkół i instytucji, w których pracował. Niemniej ważnym i cennym źródłem dla poznania jego biografii i mentalności oraz etosu szkolnego, inteligenta i społecznika, jest prowadzony przezeń dziennik, pamiętnik, zatytułowany „Refleksje nad własnym życiem”, zapoczątkowany w 1976 roku, (jego t. I dotyczy przeszłości – lat 1929–1976), pozostający w zbiorach rodziny.

Na życiową postawę Jana Ejankowskiego niemały wpływ miał krąg jego wychowawców – zwłaszcza księży i przyjaciół z lat młodości. Spośród duchownych z szczególną wdzięcznością przywoływał ks. Bernarda Sychtę (1907–1982), którego poznał jako wikariusza w Sarnowie, gdzie jego ojciec był organistą. Po latach J. Ejankowski doprowadził do prapremiery najbardziej znanego dramatu kociewskiego, którym jest *Wesele kociewskie* ks. B. Sychty, wydane przez Wydawnictwo Morskie w 1959 r., zawierające m.in. jego tekst i melodie ks. Edwarda Hinza Hymnu Kociewiaków.

„Pytasz sia, gdzie Kociewiaki
Mojó swoje dómy,
Swe pachnôce chlebam pola,
Swoje sochy, bróny?

Dzie Wierzyca, Wda
Przy śrebnym fal śpiewie
Niesó woda w dał,
Tam nasze Kociewie.

Czy to my tu na Kociewiu,
Czy Borusy w Borach,
Czy Lasaki, czy Kaszuby
Na morzu, jeziorach.

Jedna Matka nas
Wszetkéch kolébała,
Pokłóńma sia w pas:
Tobie, Polsko, chwała”.

Ks. B. Sychcie J. Ejankowski poświęcił swoje wspomnienie, dając mu tytuł: *Książdz dr Bernard Sychta we wspomnieniach regionalisty*, opublikowane w tomie *Pro memoria Ks. Bernard Sychta (1907–1982) a Kociewie... Jego poprzednicy i następcy*, Gdańsk-Starogard Gdański 2007.

W gronie jego przyjaciół od lat młodości był ks. Henryk Mross (1928–2000), wspomniały duszpasterz, nauczyciel i historyk, biografista, autor pomnikowego dzieła *Słownik biograficzny kapłanów diecezji chełmińskiej wyświęconych w latach 1821–1920*, Pelplin 1995. Ks. Mross wraz z ks. Kazimierzem Raepke (1936–1997), proboszczem borzyszkowskim, w 1995 roku został laureatem Medalu Stołema. Od lat Jan Ejankowski w odbiorze wielu działaczy Społeczności Zrzeszonej był traktowany również jako Stołem. Swemu druhowi Henrykowi Mrossowi poświęcił wspomnienie pt. *Straciłem Przyjaciela...*, opublikowane na łamach czasopisma „Nowiny Gniewskie”, 2000, nr 5, podpisane – Przyjaciół Janek. W poświęconej ks. H. Mrossowi książce ks. Sławomira Decowskiego pt. *Przeszedł dobrze czyniąc. Ks. Henryk Mross (1928–2000)*, Pelplin 2001, znajdujemy je w aneksie pt. *Zawsze wierny Bogu i Ojczyźnie*.

Ostatnim dziełem Jana Ejankowskiego jest napisana tuż przed śmiercią – wiosną i latem 2015 roku „Saga rodu Ejankowskich”, przewidziana do druku w kolejnym tomie serii wydawniczej Instytutu Kaszubskiego pt. *Nasze korzenie*. Napisał ją na moją prośbę w intencji utrwalenia świata – środowiska ludzi, które go ukształtowało, a które on sam także kreował, dokumentując jego przeszłość z myślą o przyszłości. – Przed laty Jan Ejankowski zgłosił się na moje seminarium doktorskie z myślą o przelaniu na papier – utrwaleniu i zanalizowaniu, objaśnieniu dziedzictwa materialnej i duchowej kultury Kociewia i Pomorza (w tym i Kaszub), jakie zgromadził w muzealnej skarbnicy w Piasecznie. Nadmiar pomysłów i wymagających pilnej realizacji projektów, uniemożliwił mu napisanie rozprawy doktorskiej. Sądzę, że jeszcze dziś mógłby otrzymać pośmiertnie nie tylko tytuł Stołema, ale i doktora *honoris causa* niejednego uniwersytetu na Pomorzu, a zwłaszcza w Bydgoszczy, gdzie na seminarium magisterskim prof. Marii Pająkowskiej już przed laty powstała poświęcona kociewszczyźnie na tle jego dokonań praca.

Sam J. Ejankowski przywołuje ją w części „Sagi rodu...”, w której prezentuje swoje bogate *curriculum vitae*. Oto ono w całości – napisane w osobie trzeciej. Może więc stanowić integralną część mojego o nim wspomnienia...

„Jan urodził się 12 grudnia 1929 roku w Sarnowie i tam w miejscowym kościele został ochrzczony. Przed wrześniem 1939 roku ukończył tylko trzy klasy

polskiej szkoły. Potem przymusowo uczęszczał do niemieckiej szkoły do lata 1943 roku. Jako chłopiec wykonywał ciężką codzienną pracę fizyczną w stajni, stodole i na polu, bo ojciec i starsi bracia byli na wojnie. Na 7-hektarowym gospodarstwie została matka Józefa z córkami i czternastoletnim synem Janem.

Po wojnie, dzięki ukochanej matce Jan uczęszczał do Państwowego Gimnazjum w Gniewie (1945–1948). Na skutek przynależności do nielegalnej organizacji (Związek Mścicieli Polskich) Jan Ejankowski wraz z kolegami został aresztowany i osadzony w Tczewie. Potem była izolotka w starogardzkim więzieniu (1,5 miesiąca) i dalszy pobyt w gdańskim więzieniu. Rozprawa odbyła się przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Gdańsku – Wrzeszczu. Wyrok: dwa lata więzienia w zawieszeniu na dwa lata i rok pozbawienia praw obywatelskich.

Rodzice przez trzy miesiące nie wiedzieli, co się z synem dzieje. Z więzienia do domu w Pieniążkowie powrócił 13 stycznia 1949 roku. Na posterunku MO w Nowem nad Wisłą został odnotowany w »Księdze Przystępców«. Następnie syn Jan pomagał ojcu w pracy na roli, a wieczorami i w niedzielę uczył się w korespondencyjnym liceum ogólnokształcącym.

Dzięki wstawiennictwu ks. proboszcza Pawła Szynwelskiego Jan Ejankowski został z dniem 1 lutego 1951 roku nauczycielem Szkoły Podstawowej w Kopytkowie. Następnie pracował w Bobrowcu i Brzeźnie koło Klonówki, gdzie uczył m.in. religii.

Z dniem 1 stycznia 1952 roku został nauczycielem w Lalkowach. Tam „Wszystkie łodygi aż po starych gadeli po naszymu”. I tu w tej wsi rozpoczęła się jego przygoda z Kociewiem, która trwa do dziś.

W Lalkowach udało się jemu stworzyć pierwszy kociewski zespół, który działał od jesieni 1952 do maja 1954 roku, a wiosną tegoż roku na wojewódzkim przeglądzie w Gdańsku lalkowiaczy otrzymali wyróżnienie.

W zespole poznał panienkę, Barbarę Chyłę, córkę kołodzieja, która z dniem 8 października 1954 roku została jego żoną. To tu w tej miejscowości urodził się w dniu 14 października 1955 roku ich pierwszy syn Telesfor.

Z dniem 1 września 1956 roku Jan Ejankowski został kierownikiem i nauczycielem tzw. jednoklasówki (kl. I-IV) w Piaseckim Polu (przysiółek Piaseczna), gdzie nie było światła elektrycznego i dobrej drogi dojazdowej. Tu udało mu się społecznym sumptem zelektryfikować w latach 1957–1959 ponad 60 gospodarstw, w tym i szkołę, w której pracował. W dniu 22 lipca 1959 roku najstarszy mieszkaniec tej miejscowości Leon Etmański zakopał pod transformatorem zapaloną lampę naftową jako znak końca kaganka... Udało mu się także rozpocząć budowę nowej drogi do Piaseczna.

W Piaseckim Polu, dzięki Janowi Ejankowskiemu, powstał wiosną 1959 roku pierwszy na ziemi tczewskiej Zespół Pieśni i Tańca „Kociewie”, który działał do końca czerwca 1961 roku. Stało się to z chwilą ukazania się na rynku księgarskim dzieła pt. *Wesele kociewskie* ks. dr. Bernarda Sychty.

Potem z dniem 1 września 1961 roku Jana mianowano kierownikiem 7-klasowej szkoły w Piasecznie, w której z jego inicjatywy oraz przy pełnym wsparciu nauczycieli i rodziców zaczęto po raz pierwszy wdrażać wychowanie regionalne (dziś edukacja regionalna). Właśnie dzięki takiemu wychowaniu w tej placówce udało się stworzyć klasę pamięci (regionalną), którą otwarto 6 marca 1966 roku. Potem dzięki temu wychowaniu udało się Ejankowskiemu i jego nauczycielom otworzyć pierwsze na ziemi tczewskiej Społeczne Muzeum Regionalne (kociewskie) w Piasecznie. Stało się to 9 maja 1970 roku.

Dalszy etap społecznej działalności Jana Ejankowskiego to jego inicjatywa, by w Piasecznie został wybudowany przez polską wieś (kółka rolnicze) Dom Kultury im. Juliusza Kraziewiczza. Z taką inicjatywą, jeszcze przed wojną, wystąpił ostatni prezes Jan Kowalski (zamordowany w 1939 roku przez Niemców). Miało to nastąpić w dniu 80-lecia Kółka Rolniczego w Piasecznie w 1942 roku.

Tymczasem stało się to faktem dopiero w sobotę 27 września 1977 roku. W uroczystości uczestniczyły delegacje Kółek Rolniczych z całej Polski.

Obecnie w wyżej wymienionym budynku mieści się Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie, oddział w Piasecznie koło Gniewa.

W jednej z sal tego obiektu znajduje się zrekonstruowana chata kociewska z trzcinowym dachem i trzema pomieszczeniami: sień, kuchnia i izba (sypialnia). Chata jest kompletnie wyposażona. A obok budynku znajduje się skansen maszyn rolniczych z kuźnią wiejską urządzoną jak za dawnych lat.

Od początku powstania tego muzeum, aż do lat 90 ubiegłego wieku kustoszem piaseckiego muzeum był jego twórca Jan Ejankowski, a obecnie funkcję tę pełni zięć Marek Lidzbarski, który świetnie sobie radzi.

Z dniem 1 sierpnia 1975 roku Jan Ejankowski został gminnym dyrektorem szkół w Gniewie. Funkcję tę godnie pełnił do 31 stycznia 1983 roku. To między innymi z jego inicjatywy i przy pełnej aprobacie Gdańskiego Kuratorium w dniach 26 i 27 kwietnia 1980 roku odbyła się w piaseckim muzeum sesja popularnonaukowa na temat: »Rola regionalizmu w kształtowaniu postaw patriotycznych młodzieży«. Udział w niej wzięli nauczyciele historii i wychowania obywatelskiego z trzech ówczesnych województw: bydgoskiego, słupskiego i gdańskiego. Jan Ejankowski wygłosił referat pt. »Rozwijanie w procesie dydaktyczno-wychowawczym zainteresowań młodzieży historią oraz życiem współczesnym najbliższego regionu« oraz przeprowadził lekcję w klasie siódmej miejscowej szkoły nt. »Co wiesz o przeszłości własnej wsi, gdzie żyją i pracują rodzice«. Lekcja została pozytywnie oceniona.

Kuratorium wybrało Piaseczno, ponieważ w miejscowej szkole od 1962 roku wdrażano regionalizm.

Ze względu na pogarszający się stan zdrowia J. Ejankowski złożył rezygnację ze stanowiska gminnego dyrektora szkół. W podziękę za dobrą pracę otrzymał specjalne podziękowanie wraz z nagrodą pieniężną w wysokości 15 tys.

złoty. Następnie poszedł na roczny urlop zdrowotny, a potem dalej pracował w piaseckiej szkole aż do przejścia na emeryturę. Pracował także na pół etatu w muzeum.

Jan Ejankowski często nadmieniał, że szkoła na wsi musi być stale otwarta dla wszystkich, a zawód nauczyciela, to ważna misja w kształtowaniu prawidłowych postaw patriotyczno-obyczajowych. Stąd ważna rola regionalizmu.

Uważa także, że regionalizm i kociewski folklor to dziedziny łączące społeczność, pośród której żyjemy. Zapewne dlatego w Piasecznie od 6 grudnia 1984 roku działa nieprzerwanie założony przez niego Zespół Pieśni i Tańca »Piaseckie Kociewiaki«, który 19 grudnia 2014 roku obchodził szumnie 30-lecie wspianiałej działalności jako najdłużej działający zespół na Kociewiu. O jego osiągnięciach w kraju i za granicą napisał książkę pt. *25-lecie »Piaseckich Kociewiaków« (1984–2009)* wydaną w 2009 roku.

Godne pamięci i dalszej kontynuacji są Przeglądy Kociewskich Zespołów Folklorystycznych ku czci Władczyni Kociewia, które od września 1994 roku odbywają się w Piasecznie. Przyczyniły się one do wzrostu liczby działających zespołów ludowych na Kociewiu: od czterech w 1984 do ponad dwudziestu w roku 2014.

W pierwszych dwóch przeglądach osobiście uczestniczył ówczesny wicewojewoda gdański prof. dr Józef Borzyszkowski, który orzekł, że te przeglądy należy dalej kontynuować nie tylko dla dobra Kociewia, ale całego województwa.

Z tego względu od 19 września 1999 roku odbywają się w Piasecznie przy Studziencie (miejsce pierwszych objawień Matki Boskiej) Przeglądy Zespołów Folklorystycznych Polski Północnej i to pod patronatem Marszałka Sejmu Macieja Płażyńskiego, który w I Przeglądzie uczestniczył, potem pod patronatem Marszałka Senatu Bogdana Borusewicza, a ostatnio Marszałka Urzędu Marszałkowskiego w Gdańsku, Mieczysława Struka. W wyżej wymienionym przeglądzie uczestniczą zespoły z Powiśla, Żuław, Kaszub, Kociewia, Borów Tucholskich, Kujaw i Województwa Zachodniopomorskiego.

Następny etap działalności Jana Ejankowskiego to sesje popularnohistoryczne organizowane przez niego wspólnie z Instytutem Kaszubskim w Gdańsku, Dyrekcją Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie czy miejscowymi instytucjami i władzami. W latach 1996–2001 zorganizowano 11 sesji. Pierwsza, poświęcona 90-leciu strajku szkolnego w Piasecznie, odbyła się 30 listopada 1996 roku.

W czterech sesjach uczestniczył prof. dr Józef Borzyszkowski i wygłosił referaty: »150-lecie Wiosny Ludu i Ligii Polskiej w Gniewie i okolicy« – 28.11.1998; »Pomorze na progu XX wieku i jego droga do niepodległej Rzeczypospolitej« – 19.02.2000; »Polacy a Niemcy na Pomorzu w latach 1918–1920« – 3.06.2000; »Początek wojny 1939 r. i jej skutki dla Pomorza« – 27.10.2001.

Wprowadzeniem do każdej sesji był scenariusz historyczny (widowisko) w wykonaniu »Piaseckich Kociewiaków«.

Autorem 14 scenariuszy jest Jan Ejankowski. Są one zgromadzone w trzech tomach pt. »Scenariusze historyczne napisane w latach 1996–2001 z tekstami piosenek i nutami«.

Jan Ejankowski wydał 10 pozycji książkowych, m.in. *Cztery wieki Szkoły Polskiej w Piasecznie*. Praca nagrodzona nagrodą specjalną Ministerstwa Oświaty i Wychowania w konkursie ogłoszonym przez PTH na prace naukową z historii regionalnej. Stało się to w Toruniu 28 czerwca 1974 roku.

Druga pozycja: *Zarys Dziejów Kółka Rolniczego w Piasecznie (1862–1987)*, została wydana w Warszawie w 1987 roku, też wcześniej wyróżniona przez PTH. Należy jeszcze wymienić pozycję pt. *Sanktuarium Maryjne w Piasecznie w latach 1967–2007*, Piaseczno 2008, czy ostatnio wydaną książkę w 2011 roku pt. *Krwawa Kociewska Jesień 1939 na ziemi gniewskiej* pod redakcją Jana Ejankowskiego i Alicji Samulewskiej, w której opracował 65 biogramów osób rozstrzelanych oraz obszernie zakończenie.

W tej chwili jest przygotowywana do druku kolejna książka pt. »Dwudziestolecie Przeglądu Kociewskich Zespołów Folklorystycznych ku czci Władcy ni Kociewia w Piasecznie. 1994–2013«.

Jan Ejankowski opublikował w różnych czasopismach około 400 artykułów, m.in. 130 artykułów i 76 gadek kociewskich w »Nowinach Gniewskich«, 46 artykułów w »Kociewskim Magazynie Regionalnym«. Umieszczał je także w »Pielgrzymie«, »Gazecie Tczewskiej«, »Gazecie Kociewskiej«, »Dzienniku Bałtyckim« oraz piśmie parafii Piaseczno pt. »Lilia«.

Od 1960 roku pisze własny pamiętnik pt. »Refleksje nad własnym życiem«, dokumentując wpisy zdjęciami, dokumentami, wycinkami prasowymi, otrzymanymi listami, zaproszeniami itp.

Jest »Honorowym Obywatelem Miasta i Gminy Gniew«. W 2006 roku w czasie wielkiego odpustu wrześniowego w Piasecznie biskup ordynariusz prof. dr Jan Bernard Szłaga wręczył mu medal »Za Zasługi dla Diecezji Pelplińskiej«. Został Animatorem Roku 2011, otrzymał nagrodę Burmistrza Miasta i Gminy Gniew, Kociewskie Pióro 2008, Pierścień Mechtłydy, Medal Chwalba Grzymisława (najważniejsze odznaczenie kociewskie), Medal Wincentego Witosa przyznawany przez Dyрекcję Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie. W dniu 10 marca 2010 roku otrzymał nagrodę starosty tczewskiego »Za działalność w dziedzinie upowszechnienia i ochrony kultury«. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim, Medalem Edukacji Narodowej, Zasłużony Działacz Kultury i Złotym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej.

Ejankowski Jan jest człowiekiem aktywnym, kochającym kociewski folklor, wielkim czcicielem Piaseckiej Pani i człowiekiem głęboko wierzącym. Jak sam często powtarza, chce służyć »Piaseckim Kociewiakom« i całej tutejszej ukochanej społeczności aż do tzw. grobowej deski.

Kocha Kociewie zgodnie z własnym ułożonym mottem:

»Kociewie ma ziemię ukochaną,
Stale jestem twoją częścią.
Przez dziesiątki lat uwielbiana,
Aż do grobu będę z tobą.«

W 2004 roku na Wydziale Humanistycznym Akademii Bydgoskiej p. Elżbieta Gawlik napisała pracę magisterską pod kierunkiem prof. Marii Pająkowskiej-Kensik pt. »Słownictwo kociewskie i żywotność kultury kociewskiej na tle działalności Jana Ejankowskiego«.

25 stycznia 1976 roku ukończył studia (historia) na Uniwersytecie Gdańskim, zdobywając tytuł magistra. Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej był prof. dr Roman Wapiński, a członkami prof. dr Wacław Odyniec i dr Mieczysław Widernik”.

Jan Ejankowski spoczął na cmentarzu piaseckim 3 grudnia 2015 roku. Jego pogrzeb był manifestacją uczuć wdzięczności i pamięci! Zgromadził tłum przyjaciół i krewnych, sąsiadów i sympatyków, zwłaszcza kociewskich społeczników. Całość uroczystości pogrzebowych transmitowało Radio Głos Diecezji Pelplińskiej, reprezentowane przez dyr. ks. prał. Ireneusza Smaglińskiego. W wypełnionej po brzegi świątyni piaseckiej, podczas mszy św. koncelebrowanej przez grono zaprzyjaźnionych ze Zmarłym duchownych, pożegnalne kazanie wygłosił ks. kan. Władysław Deryng, przyjaciel z lat szkolnych, emeryt w Jastrowie na Pomorzu Zachodnim. W kościele żegnały go „Piaseckie Kociewiaki”, Pani Burmistrz z Gniewa i inni. Na bocznym ołtarzu wyłożona była księga kondolencyjna. W długim kondukcie odprowadzano Go na miejsce wiecznego spoczynku.

Najnowsza publikacja Jana Ejankowskiego, niestety, już pośmiertna, to wydana przez Instytut Kaszubski w/w saga rodziny. Wzbogacona została m.in. jego opracowaniami dotyczącymi pierwszego w Polsce Kółka Rolniczego w Piasecznie i sanktuarium Matki Bożej Królowej Pomorza oraz dokumentacją dotyczącą działalności Muzeum w Piasecznie, którego był twórcą i niezastąpionym Kustoszem. Ukazała się w tomie *Pro memoria Jan Ejankowski (1929-2015)*, poświęconym Mu jako Stolemowi! – I takim – Stolemem pozostaje w naszej pamięci! – Mam nadzieję, że w niedługim czasie oryginalna placówka muzealna w Piasecznie zyska swego patrona – imię Jana Ejankowskiego.